

„Divní“ lidé za zdí

O lidech s mentálním postižením se říká, že jsou divní a nevyzpytatelní. Mohu ze své vlastní mnohaleté zkušenosti otce tuto skutečnost jen potvrdit. Opravdu jsou „divní a nevyzpytatelní“, neboť když se radují, tak se vždy smějí. Bolest a smutek přirozeně vítají pláčem. Když něco nechtějí, řeknou jasné ne. Jejich náklonost a důvěru si lze získat pouze nepředstíranou láskou, kterou vždy vrchovatě vrací zpět. Svět hodnotí převážně srdcem a dokáží být věrným zrcadlem kvality duše člověka, který stojí proti nim. Svoji bezradnost a zranitelnost rafinovaně nemaskují a úzkostlivě neskrývají a často jsou tváří v tvář světu i jiným lidem bezradní a zranitelní. Jejich svět je ale plný skutečných zážitků, silných emocí i radosti ze života. Dokáží víc času využít k tomu, aby byli spokojení a šťastní. Zkrátka jsou asi opravdu „nenormální“.

Integrace lidí s mentálním postižením do společnosti není maratonským během, ale doslova během dálkovým s nespécifikovanou délkou tratě a cílem, který je ukryt kdesi daleko za horizontem. Tito lidé velmi dlouhou dobu žili v sociální izolaci na úplném okraji společenského zájmu. Společnost obehnila jejich svět vysokou zdí odmítání, která se měla stát ochrannou bariérou nabízející těm normálním, rozumným, iluzorní pocit bezpečí před blíže nespécifikovanou hrozbou ze strany těch nerozumných. Velké ústavy sociální péče umístěné hluboko v lesích, to byl „optimální“ způsob řešení. Vždyť ti mentálně nemocní, vlastně postižení, potřebují čistý vzduch a klid. Navíc pobyt v lese má prokazatelně léčebné účinky, což každý vzdělaný člověk přece dobře ví. Co víc lze nabídnout těm pomateným nebožákům, kteří společnosti nic pozitivního nepřináší, péče o ně je proboha tak nákladná, vyčerpávající a mnohdy i velmi nepřijemná. Musím, ač velmi nerad konstatovat, že mnohé z výše uvedeného se nám normálním dostalo hluboko pod kůži a bourací práce postupují velmi pomalu. Někdy vážně uvažujeme nad tím, že samozřejmě tu vysokou hnusnou betonovou zeď je nutné zbourat, ale co takhle na její místo postavit nějakou malou zídku z lehkého stavebního materiálu, aby moc nestála a pomalovat ji hezkými obrázky, aby se těm za ní líbila.

Dost bylo zdí!

Pavel Bráborec

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Viktor M.

Ve středu 12. října jsme měli ve stacionáři a na dílnách v Chodově den otevřených dveří. Ráno jsme zpívali moravské písně pro naše hosty. Navštívil nás také klub seniorů. Všechny jsme pohostili. Přišel pan starosta Hora i můj tatínek. Byl to pěkný den.

Den otevřených dveří proběhl v rámci celostátní akce Týden pro sociální služby, kterou každoročně pořádá Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR. ●

NÁVŠTĚVA Z NĚMECKA

Soňa P.

Ve čtvrtek 20. října přijeli hosté z Německa. Přijela také nová paní ředitelka. Všichni jeli do chodovských dílen, které jsme jim ukázali a společně jsme zpívali české i německé písničky. Také jsme si vyměnili dárky a fotografovali jsme se. Pan učitel Kristián mě poznal a zdravili jsme se. Pro naše hosty jsme uvařili dobrý oběd – domácí nudle a kuřecí polévku, šřouchané brambory a pštosí vejce. Maminky napekly dobré koláče. Potom jsme společně pracovali v dílnách. Hosté si své výrobky odnesli domů. Byl to pěkný den. ●

POROZUMĚNÍ

Veronika K.

To naše Porozumění,
to je naše potěšení.
S ním se krásně zasmějeme
a srdce si s ním zahřejeme.

MIKULÁŠSKÝ KONCERT V KASSU

Viktor M.

V neděli 4. prosince jsme šli na Mikulášský koncert do Kassu. Já jsem tam byl se Soňou, tetou Věrou a Štěpíkem. Byl tam program „O hladové kočce“ a různé vánoční koledy. Dozvěděli jsme se také něco o historii česneku. Mikulášský koncert se mi moc líbil. Příště půjdeme zas. ●

MIKULÁŠ VE STACIONÁŘI

Lenka Z. s podporou

V prosinci nás navštívil ve stacionáři Mikuláš. Zaspívali jsme mu písničky. A Mikuláš nám nadělil balíčky. V posledním týdnu před Vánoce jsme měli ve stacionáři besídku. Besídka byla pro hosty a také rodiče. Zpívala jsem s Kačkou, Míšou a Vítou píseň "Zimní nálada". Jsem ráda, že se besídka natáčela a můžu se na ni tak podívat i doma. ●

VÁNOČNÍ KOUZLO

Natálka W. s pomocí

Byla jsem v chodovském divadle na pohádce „Vánoční kouzlo“. Byla o rybáři, který se jmenoval Josef a jeho kamarádce, kapřici Marušce. Ti se připravovali na Vánoce. Zdobili stromeček, pekli cukroví a při svíčkách zpívali koledy. Maruška také vyprávěla příběh o narození Ježíška. Pohádka se mi líbila. ●

VÁNOČNÍ BESÍDKY

Tomáš G. s pomocí

V prosinci jsme měli tři besídky. V pondělí a úterý pro hosty a ve středu 22.12. pro rodiče. Besídka se jmenovala „Zimní“, byla o sněhu a o Vánocích. Já jsem přednášel báseň o vločkách a společně jsme zpívali písničky. Pro rodiče jsme měli připravené dárky a pohoštění. Byla to taková příprava na Vánoce, na které se všichni už moc těšíme. ●

VÁNOČNÍ PRÁZDNINY

Viktor M.

O vánočních prázdninách jsem se těšil na Štědrý den, který byl v sobotu. Na Štědrý den jsem byl venku a koukal jsem se na televizi. K večeri jsme měli kapra a řízky, bramborový salát a ještě rybí polévku a chlebičky. Na druhý svátek vánoční k nám přijeli sestra, Danek, Daneček a Denýsek. Já jsem dostal pod stromek kalendář – psi 2012, CD hity 2011, CD Dudy, spreje, tričko, mikinu, model auta „Škoda Roomster“ 1:43. O prázdninách jsme měli i Danečka a na Nový rok jsme ho vezli domů. Prázdniny byly moc hezké a těšil jsem se do klubu. ●

VÁNOČNÍ POHÁDKA

za Ondru B. napsala Lenka D.

I když už byl vánoční čas, po sněhu nebyla ani stopa. Mně to ale vůbec nevadilo. Byl jsem se s maminkou podívat na divadelním představení, které se jmenovalo „Vánoce s kamarády“. A kamarádi, ti tam opravdu byli, a to nejen na jevišti, ale i mezi diváky. O pár řad dál totiž seděli i ostatní kamarádi ze stacionáře. Já jsem seděl vepředu, aby mi nic neuteklo. Pohádky byly celkem tři. Moc vtipná byla scénka s Mrazíkem, kdy Marfušu hrál jeden veselý pán. Po představení jsme se s maminkou připojili k ostatním ze stacionáře. Šli jsme se podívat na Vřídlo a dali jsme si dobrou lázeňskou oplatku. Na památku jsem se s kamarády fotografoval. Poté jsme se ještě trochu prošli, ale protože byla venku docela zima, tak jsme raději zamířili směr domov. Bylo to prima dopoledne. ●

VÁNOCE

Tomáš G. s pomocí

Táta byl po těžké operaci. Dostal novou ledvinu. Na Vánoce se vrátil z nemocnice. To byl největší dárek. Pod stromeček jsem dostal domácí kino, pohádku na DVD, CD s písničkama, hezká je ABBA. Na štědrovečerní večeři jsem měl kapra a salát, jedli jsme i cukroví. Na návštěvu přišel bratr Roman a Petra. Já jsem jim s tetou Věrou koupil v Tesco k Vánocům hrnečky na kávu. Měli oba radost. Vánoce byly pěkné. ●

MOJE VÁNOCE

Lenka Z. s rodiči

Moje letošní Vánoce byly u nás opravdu veselé. V noci nás začala zlobit električka a vydrželo jí to až do Silvestra, kdy to táta opravil. Na dárečky jsem, ale viděla. Ježíšek mi přinesl prstýnek, DVD, knížky a oblečení. Rodiče dostali dárečky ode mě a měli z nich radost. Jedli jsme cukroví, chodili na procházky, navštívili přátele a oni nás. Na Silvestra byla u nás teta se strejdou. Vydržela jsem do půlnoci a také si připila šampaňským. Na Nový rok jsme šli na tradiční pochod na Špičák. Bylo ale hrozné počasí, tak jsme se jen pozdravili se známými, opekli si buřty a upalovali domů do teplíčka. ●

MŮJ KAMARÁD ROOMER

Za Jindřiška P. napsala Nikol H.

Jak každý dobře ví, mám moc rád, když si můžu zatančit nebo se jen tak rozběhnout po místnosti. Dřív mi v tom pomáhaly ruce tet, ale od té doby, co máme ve stacionáři Roomer, můžu to vše dělat úplně sám, což mi dělá velkou radost. Teta mě vždycky jen obleče do takového, malinko legračního oblečku a já si pak můžu jít kam chci. Tělocvična ve stacionáři je velká, takže místa na dovádění je tam víc než dost. Roomer je báječná věc. ●

VÁNOČNÍ PRÁZDNINY A SILVESTR

Marian T. s pomocí

Doma s maminkou Vánoce neslavíme. Já jsem šel k bratrovi, tam měli stromeček. K jídlu jsem měl salát, řízek a cukroví. Bratr hrál na kytaru, já jsem si ji také půjčil. Díval jsem se na televizi, dávali pěkné pohádky. Na Silvestra jsem byl i s maminkou u bratra, měli jsme chlebičky a moc se mi líbil ohňostroj. Moje sestra má druhé dítě, malého Kubíka, ten je moc hezký. Také jsem si ho mohl pochovat. ●

MOJE NAROZENINY

Pája L. s pomocí

Svoje 25. narozeniny jsem chtěla oslavit v restauraci, tak nás máma vzala do restaurace Koruna v Sokolově. Lidí tam bylo málo, takže nebylo zakouřeno. Dala jsem si palačinky se zmrzlinou, colu, pohár a capucino. Lenka si dala to samé. Návštěva restaurace se mi líbila a paní majitelka říkala, že máme přijít zase. ●

VÁNOCE

Jiří H. s pomoci

Letos o Vánocích jsem byl nemocný, měl jsem velký kašel a rýmu, bez teplot. Vánoce byly bez sněhu. Na Štědrý den jsme měli k večeři hrachovou polévku, bramborový salát a kapra. Pod stromeček jsem dostal obuv, oděvy, kosmetiku, pěkné hodinky značky „Olympia“, model auta „Škoda Superb“, motorku „Benelli Tornado Trec 1130“. Také jsem dostal červenou deku. Na svátky přijela moje sestra a synovec Michal. Díval jsem se na televizi a léčil se. Silvestr proběhl v klidu. ●

MOJE VÁNOCE

Klára D.

Na Štědrý den jsme zdobili stromeček a obalovali jsme kapra a dodělávali jsme bramborový salát. Na Štědrý den přijel i strejda, při zdobení stromečku jsme koukali na pohádky a těšili jsme se na večer, kdy se sejdeme všichni a rozbalíme dárky. Pod stromečkem jsem měla kosmetiku, teplákovou soupravu, nové pouzdro na šipky, plavecké brýle a šálku. Celý týden utekl jak voda, jenom škoda, že jsme neměli snůh. ●

VÁNOCE

Kateřina P. s podporou

Letos jsme měli Štědrý den jiný. Místo slavnostní večeře jsme museli jíst už v poledne. Fanda totiž večer musel jít pracovat. Mně to ale vůbec nevadilo. K jídlu jsem měla bramborový salát a řízek. Potom už jsme šli ke stromečku. Dostala jsem spoustu dárků. ●

MOJE VÁNOCE

Michal Š.

Před Vánocemi jsme byli na koncertě Jakuba Smolika, bylo to v Karlových Varech. Byli jsme já, mamka a Simča. Moc se nám to líbilo, bylo to moc hezké. Na Vánoce jsme byli u babičky. Já jsem dostal věci od HC energie. Jedli jsme bramborový salát s řízkem, bylo to moc dobré, chutnalo nám. Vánoce byly moc pěkné. ●

ZIMA A ŽIVOTNÍ STYL

Tomáš G. s pomoci

Konečně nám v lednu napadl sníh a také začalo mrznout. Musíme zapnout všechny radiátory a pořádně topit. Větráme jen malou chvíli. S tetou Věrou se v klubu učíme o zdraví, ve zdravém těle je zdravý duch. Také je dobré se otužovat. Záleží i na tom, jaké jíme potraviny. Dobré je jíst hodně zeleniny a ovoce, které si dobře umyjeme pod tekoucí vodou. Říkali jsme si i o sportování a cvičení, každý den máme ve stacionáři rozsvičku, cvičíme s padákem, se stuhami, s lanem, s gymnastickými míči. Do klubu chodím rád. ●

NAŠI NOVÍ PEJSCI

Za Kristýnku K. a Jarouška B. napsala Liba R.

Na canisterapii k nám do stacionáře jezdí noví pejsci. Pokaždé přijíždí fenka Laslie. S tou polohujeme. Lehne si vedle ní a ona nás příjemně zahřívá a občas i vrní. Ostatní psi se střídají. Jsou malí, velcí, různě staří. Také k nám jezdí štěně Caruso. Pokaždé sledujeme, jak Caruso zase povyroste. Všichni pejsci jsou moc hodní, jsou to zkrátka naši chlupatí kamarádi, které máme moc rádi. ●

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE

za Pavlu N. napsala Barbora K.

Začátkem ledna jsme se vydaly s Bárou, s Miluškou a Liborkem do divadla v Chodově na pohádku „O pejskovi a kočičce“. Celou cestu jsem šla s pomocí Báry. Do divadla jsme přišly včas, svlékla jsem si čepici, rukavice, bundu a posadila jsem se do třetí řady, kde už seděly děti ze školky. Pohádka byla o tom, jak pejsek s kočičkou pekli dort nebo o tom, jak pejsek s kočičkou vytírali podlahu. V divadle se mi moc líbilo, celou dobu jsem pozorně sledovala a poslouchala vyprávění o pejskovi a kočičce. Potom se mi ještě líbily všechny písničky, které se v pohádce zpívaly. Když představení skončilo, tak jsme tleskaly a tleskaly... Těším se, že příště půjdu s Bárou zase na nějakou pěknou a veselou pohádku. ●

MŮJ NOVÝ VOZÍK

Libor B. s pomocí

Na začátku ledna jsem dostal elektrický vozík, se kterým teď jezdím ve stacionáři. Až bude hezčí počasí, budu s ním také jezdit i venku. Někdy ho vozíme i domů. Jsem moc spokojený, když řídím sám. Táta a máma jezdí autem a pro mě je tenhle vozík jako mé vlastní auto. ●

HC ENERGIE KARLOVY VARY

Michal Š.

Chodíme s mamkou na každé domácí zápasy HC ENERGIE. Fandíme jim našim energetikům. Jsou na 13.místě, jsou předposlední. Máme zakoupenou permici. Mám od nich už hodně věcí – čepici, šálu, dres, tričko, tepláky, slipy Kappa. K letošním Vánocům jsem dostal klobouček HC Energie. ●

MÁ PRVNÍ NOC VE STACIONÁŘI

Za Klárku W. napsala Nikol H.

Do stacionáře jezdím velmi ráda a to hlavně proto, že tu mohu trávit čas se svými kamarády. Maminka mi vždy s sebou nabalí svačinku a pár dalších potřebných věcí. Tentokrát to ale bylo vše už od rána trochu jinak. Místo malé svačiny a obvyklých věcí mi maminka sbalila velkou cestovní tašku a spoustu jídla a řekla mi, že budu ve stacionáři i spát. Den utekl jako voda a najednou jsem v tom velkém prostoru zůstala sama jen s tetou Niki. Celé odpoledne jsme si společně hrály a jedly něco dobrého. Venku už se pomalu setmělo a byl čas na večerní rituály. Teta mě vykoukala ve velké vaně, dala mi moc dobrou večeři, přečetla mi pohádku, a potom jsem se svou oblíbenou panenkou usnula. Ráno, když jsem se probudila, jsem uslyšela, jak teta říká: „Dobré ráno, Klárko.“ Na tetu jsem se na oplátku usmála a těšila se na další nový den. ●

MOJE PRÁCE V DÍLNÁCH

Martina K. s pomocí

Moc ráda pracuji v dílnách. U tety Gábiny nejraději navlékám větší korále na drátek. Nejlepší barva pro mě je růžová. U tety Slávky tkám šálu na kolíkovém stavu. Šála bude barevná. Vlana, ze které tkám, má tyhle barvy: růžová, modrá, bílá. U tety Helenky jsem nejraději vyráběla zajíce z papíru. Zajíc byl celý bílý. Nakonec jsem zajíce nalepila na špejli. Ráda řežu dřevo pilkou. Po práci uklidím piliny. Někdy pracuji v počítačové učebně. Na počítači mě baví hrát hry (puzzle) a psát články do novin. Mám tady hodně kamarádů a kamarádek. ●

LIBORKŮV NOVÝ VOZÍK

Jan Š. s pomocí

Jedno pondělní ráno jsem ve stacionáři zažil velké překvapení. Čekal jsem jako každé ráno na Liborka, abych se s ním jako vždy pozdravil. Najednou do dveří vjel Liborek v úplně novém vozíku. Nebyl to vozík jen tak obyčejný, ale vozík elektrický. Liborek vypadal hrozně šťastně a vozík ovládal úplně sám.

Hned přijel ke mně, aby mi vozík ukázal. Byl jsem šťastný, že takový vozík Liborek má. Stejný vozík mám i já a velmi dobře vím, jaké to je, když si sám mohu zajet, kam potřebuji. Od začátku Liborek jezdil velmi dobře, ale občas do něčeho mírně narazil. Stále se v jízdě zdokonaluje a dnes jezdí bez nehod. Moc mu fandím a jsem rád, že Liborek takový vozík má. ●

DO DÍLEN CHODÍM RÁD.

Jiří H. s pomocí

Do dílen chodím již třetím rokem. Práce ve všech dílnách se mně líbí. Od listopadu nám začali dovážet obědy přímo do dílen. Zpočátku jsem z toho měl obavy, ale jsem velmi spokojený a obědy mi chutnají. Před Vánocemi jsem byl poprvé v kreativní dílně u Gábiny, kde jsem dělal vánoční hvězdu z korálků. Nikdy jsem si nemyslel, že mě to bude bavit, ale opak byl pravdou a hvězda se mi povedla. V textilní dílně jsem začal tkát obrázek z vlny. Sám jsem si ho navrhnul i vybral barvy. Byl jsem pochválený, že se mi povedlo barvy pěkně sladit. Už vím, kam si obrázek doma pověsím. Jsem rád, že můžu chodit do dílen. ●

JMENUJI SE MÍŠA

za Míšu S. napsala Alena H.

Do stacionáře jsem nastoupil v lednu. Chvíli mi trvalo, než jsem si zvykl, ale dnes chodím mezi děti rád. Všichni mají radost, že dělám velké pokroky a já se také opravdu snažím. Začal jsem pěkně jíst a pokouším se pít z hrnečku, což mi sice zatím moc nejde, ale jak se říká: „Dočkej času ...“ Když vidím ostatní děti, co všechno již dokážou, není důvod, abych to nezvládl také. Zkrátka, je to pro mě velká výzva a již teď se těším na další pokroky. ●

NA NÁVŠTĚVĚ V SOKOLOVSKÝCH DÍLNÁCH

Michal H. s podporou

V úterý 28.2. jsem jel do Sokolova do dílen. Bylo to tam hezké. Rád mě viděl Michal Albrecht, Martin Sukovatý a Pavlík Malich. Radek Rochel tam zrovna nebyl. Rád jsem taky viděl Michala a Veroniku, kteří dřív pracovali v našich dílnách v Chodově. V Sokolově mají dílnu na dřevo spojenou s keramickou dílnou v jedné místnosti. S Michalem Tutterem se uvidím na hokeji v Karlových Varech. Možná se na nás přijede někdy podívat do Chodova. Po svačině jsme odjeli zpátky do stacionáře. ●

O RYTÍŘÍCH

Za Petrušku R. napsala Barbora K.

Byl první únorový den, prozářený paprsky slunce a my se vydali společně do místního divadla na představení "O rytířích". Moc jsem se těšila, až uvidím herce převlečené za rytíře. Také jsem se dozvěděla plno zajímavých věcí ze života rytířů, jak a s čím bojovali nebo jakou měli výstroj. Celé představení jsem se smála a tleskala. Nejvíce se mi líbilo, když herci vybrali z hlediště jednoho diváka a zkusili mu obléct výstroj s brněním, jako by šel do bitvy. Na závěr jsme mohli všichni vidět, jak spolu dva rytíři šermují s velkými meči. Divadlo se mi opravdu moc líbilo a těším se, až zase na nějaké představení půjdeme. ●

VÝROBA KRABIČKY NA TUŽKY

Viktor M. s pomoci

V textilní dílně jsem se učil vyrábět ruličky ze zlatých stránek. Ze začátku mě to nešlo, ale pak jsem přišel na to, jak a udělal jsem jich spoustu. Zprvu jsem nevěděl, jak je využít dál a pak mě napadlo, udělat si krabičku na tužky. Hotová se mi tak líbila, že jsem udělal ještě další. Jednu jsem ozdobil kytičkami a odnesl si ji do klubu. Tam mi bude dělat radost i užitek. ●

V SOLNÉ JESKYNI

za Štěpána B. napsala Barbora K.

Ve čtvrtek 2. února jsme opět vyjeli do solné jeskyně, která se nachází v Nejdku. Vždy, když sem jedeme, tak se moc těším na pohodu a odpočinek. K tomu nám hraje fajn muzika a dýcháme příjemnou vůni. Taky jsem si vyzkoušel, jaké to je být kuchařem a chtěl jsem ukuchtit bábovku ze soli. Ale zjistil jsem, že jen sůl nestačí, protože správný kuchař má kromě soli v zásobě plno dalších ingrediencí. Po příjemné relaxaci jsme se všichni společně přemístili do vedlejší kavárničky, která je součástí jeskyně a vybrali jsme si něco dobrého k pití. Nejdříve jsem váhal, jestli si objednám capuccino, čokoládu nebo latté. Ale latté zvítězilo a moc jsem si na něm pochutnal. Příště, až zase pojedu s ostatními kamarády do solné jeskyně, tak si objednám opět kafičko latté a k tomu nějaký dobrý dortík. ●

ROSOLINA MARE

Pavel V.

Městečko Rosolina Mare leží na severu Itálie zhruba 70 km od Benátek na pobřeží Jaderského moře. Toto malé městečko vzniklo v roce 1949, tedy těsně po 2. světové válce. Je zde zhruba 400 stálých obyvatel. Ročně toto městečko navštíví 50 000 turistů z celého světa. V hlavní sezoně jsou zde trhy, kde se dá koupit ovoce, zelenina, suvenýry, oblečení a mnoho dalších věcí. Je zde písčité pláž o délce asi 8 km a dělí se na dvě, placenou a neplacenou pláž.

Sám jsem v tomto městě byl již čtyřikrát a to vždy v květnu, jen s výjimkou roku 2008, kdy Centrum pro zdravotně postižené Karlovarského kraje nepořádalo ve spolupráci s jednou moravskou cestovní kanceláří z Ostravy cestu do Rosolina Mare.

Pokaždé v Rosolina Mare máme zajištěn nocleh v apartmánech. Pláž od těchto apartmánů je maximálně 300 m vzdálená. Nedaleko od těchto apartmánů jsou obchody a několik pizzerií. Kousek od centra téměř u pláže je tržiště i s dalšími pizzeriemi a restauracemi. Další pizzerie leží jen pár metrů od centra směrem k apartmánům, ve kterých jsem prakticky každý rok s výjimkou roku 2008, ubytován.

Cestovní kancelář pořádající dovolenou v Rosolina Mare pořádá také zájezdy do Benátek, San Marina a dalších měst v blízkosti Rosolina Mare. Autobusy v takovýchto případech jsou italské a platí se přímo na místě delegátce cestovní kanceláře. Celá cesta do Rosolina Mare trvá z Karlových Varů zhruba 15 hodin a 30 minut včetně bezpečnostních přestávek, které trvají zhruba 30 minut.

V celé Itálii se platí společnou evropskou měnou Euro. Před vznikem společné evropské měny se v celé Itálii, San Marinu a Vatikánu platilo italskou lirou. ●

MŮJ PES DAG

Petr W. s pomoci

Máme dva psy, jmenují se Dag a Max. Max bydlí u nás doma s námi a Dag je na zahradě. Mám radši Daga, protože je hodný a nikdy nám neutekl. Je to německý ovčák. Je celý černý skoro jako čert. Někdy ho chodím sám venčit. To mi vždycky strejda otevře kotec a můžeme jít. Jsem rád, že ho máme. Kdyby to šlo, chtěl bych ještě jednoho pejska. Doufám, že když budu pořád hodný, moje přání se mi vyplní. ●

JAK SE MI LÍBÍ V DÍLNÁCH

Eva D. s pomocí

Jmenuji se Eva Ďuriková a bydlím v chráněném bydlení v Habartově. Jsem na bytě s Gábinkou a máme to tam hezký. Kuchyň, záchod a sprchovej kout. Pokoje jsou po dvou. Jezdím autobusem z Habartova do Sokolova v půl osmý, potom co se nasnídám a udělám hygienu. Svačinu si připravujeme večer s asistentama. Na obědy chodím už do školní jídelny. Do dílen jezdím třikrát týdně a líbí se mi v každé dílně. Nechtěla jsem být doma a chtěla jsem mezi lidi, proto jsem začala chodit do Mateřídoušky. Teď jsem se domluvila s Martinou, že se naučím něco v kuchyni. Už se moc těším. Chodila jsem do zvláštní školy. Starala se o mě babička, a když nemohla, dali mě do ústavu. S otcem se nestýkám. Ráda bych měla kamaráda, se kterým bych si mohla dopisovat. Ráda koukám na četníky ze Saint Tropez a na Šimona a Matouše. Mám ráda romantický filmy. Naučila jsem se zde navlékat korálky a keramiku, háčkovat a vyrábět bambule. ●

NA KONÍČKÁCH

za Haničku M., Barborku C. a Jarouška B. napsala Liba R.

Po zimní přestávce už zase jezdíme na koníčky do Stanovic. V devět hodin ráno pro nás přijede malý autobus a na oběd se vracíme do stacionáře. přij Chce to odvahy, jezdit na tak velkém zvířeti, jako je kůň. My se ale nebojíme. K vidění je tu i mnoho dalších zvířat - psi, kočky, kozy, medvídek mýval i prasata. Je to taková malá zoologická zahrada. Zvířátkům vozíme sušené pečivo a moc rádi je krmíme. Také se těšíme, až zase budeme opékat vuřty. Je fajn, být v přírodě. ●

UČENÍ NENÍ MUČENÍ

za Vítka S. napsala Lenka D.

Dříve jsem se učil ve škole s paní učitelkou, ale teď chodím do stacionáře a učím se s mojí vychovatelkou Lenkou. Nejvíce mě baví český jazyk, různé hry, magnetické stavebnice. Rád třídím všelijaké předměty. Líbí se mi, že můžu vše poznávat po hmatu. Jsem rád, když se mi něco povede a slečna vychovatelka mě pochválí. Někdy se taky pochválím sám. Učení je prostě super. ●

NÁVŠTĚVNÍ DEN

za Matěje P. napsala Martina P.

V úterý 13. března jsem měl domluvenou návštěvu solné jeskyně. Moc jsem se tam těšil. Maminka mě tam ráno přivezla a počkali jsme než přijeli ostatní kamarádi ze stacionáře a teta Věra s tetou Helenou autobusem. Hezky jsem tam odpočíval. Potom jsme si tam dali horkou čokoládu se šlehačkou a Marlenku. Po dobré svačince se ostatní vrátili do stacionáře a já jsem jel na návštěvu za Pétou Pánkem do Nových Hamrů. Teta Jitka mi dala ochutnat moc dobrou polévku. Domů jsme přijeli až v jednu odpoledne na oběd. Den plný návštěv jsem si moc užil. ●

CO MI PŘINESLY DÍLNÝ

Jana L.

V našich dílnách se mi moc líbí. Je tu docela legrace a dobrá zábava pro všechny. Jsou tady i fajn lidi, které už dobře znám a se kterými si ráda popovídám. Naši vedoucí jsou skvělí a já je mám všechny ráda. Právě uplynul rok, co jsem do dílen začala dojíždět. Ze začátku jsem si nemohla zvyknout, ale teď jsem ráda mezi tolika kamarády. Než jsem do dílen začala jezdit, byla jsem sama a neměla jsem žádné přátele ani kamarády. Nyní je mám a jsem moc ráda, že se mi mé přání najít si kamarády splnilo. Doufám, že spolu zažijeme spoustu nové zábavy a legrace. Už se na to moc těším. ●

JARNÍ ZPÍVÁNÍ

Natálka W. s pomocí

Na jaře k nám přišli na návštěvu chodovští senioři a děti ze speciální školy. Zpívali jsme jim moravské písničky. Já jsem měla sólo s písní „Mysliveček skoro vstává“ a tak se na mě přišla podívat i maminka s dědou. Všichni mě chválili. I Barunka byla šikovná - hrála na hudební nástroje. Moc se mi líbilo, jak velcí

kamarádi zpívali a tancovali. ●

ČERVENÁ KARKULKA

za Martinka F. na psala Alena H.

Dne 7.3. jsem byl s Dominikem, s tetou a s ostatními na divadelním představení v KASSu v Chodově. Litvínovské divadlo nám předvedlo moderní verzi pohádky o Červené Karkulce. Seděl jsem u tety na klíně, abych lépe viděl, protože jsem maličký. Pohádka byla legrační. Karkulka jezdila na koloběžce, tu jí pak ukradl vlk a jel k babičce sám napřed.

Pozdravil babičku: „Čau bábrle!“ Pak jí zahříval nohy a nakonec jí sežral. Ale vůbec jsem se nebál, protože myslivec je přeci všechny zachránil. V pohádce se hodně zpívalo, děti se hodně smály a i mně se pohádka moc líbila. Příště bych šel zase moc rád. ●

SOLNÁ JESKYNĚ

Pavel S. s pomocí

Ve čtvrtek 2.2.2012 jsme vyjeli do solné jeskyně v Nejdku. Bylo nás celkem devět a tři tety. Když jsme přijeli, odložili jsme si bundy na věšák, na nohy si navlékli návleky a šli relaxovat do jeskyně. Byli jsme tam skoro po tmě (svítily pouze solné kameny), poslouchali jsme relaxační hudbu a při tom leželi na lehátkách. Po této příjemné relaxaci jsme se posadili v útulné kavárničce a každý jsme si dali něco dobrého. Já jsem měl horkou čokoládu. Do stacionáře jsme se vrátili na oběd. Výlet do solné jeskyně se mi moc líbil. ●

MOJE NAROZENINY

Peter D. s podporou

Letos v únoru jsem oslavil narozeniny. Bylo mi 24 let. Byl u nás Kája - můj brácha. Také za mnou přišla teta Eva a Adámek. Dostal jsem hodinky a spray. Možná ještě dostanu notebook. Narozeniny jsem oslavil také ve stacionáři. Oslava narozenin byla letos bezva. Už se těším na příští rok, kdy budu mít narozeniny kulaté. ●

PLES HARMONIE

za Petrušku R. napsala Jaroslava R.

Už od rána jsme se těšily na večer, do Puppů jsme přišly mezi prvními. Ples se podařil programem i náladou. Letošní ročník moderoval známý herec Petr Rychlý a zvláště pro Míšu Šindeláře hlásil stav hokejového zápasu Brno - Plzeň. Velký úspěch mělo vystoupení skupiny Drumm band s bubny. Poté měli své vystoupení Maxim Turbulenc, kteří zazpívali své největší hity. Při písni Jede jede mašinka se v sále vytvořilo hned několik vláčeků. Podařilo se nám vyfotit s celou skupinou a odnesli jsme si domů nejen jejich autogram, ale plno krásných zážitků. Domů jsme jely skoro v jednu hodinu a už teď se těšíme opět za rok. ●

MOJE NÁVŠTĚVA V SOKOLOVSKÝCH DÍLNÁCH

Tomáš G. s pomocí

Poslední úterý v únoru jsme jeli autobusem do Sokolova do dílen. V Sokolově mají nové autobusové nádraží. Do dílen jsem se jel podívat s Klárkou, Jirkou, Marianem, Michalem a Soňou. V dílnách v Sokolově pracuje strejda Michal. Chvilí jsem pracoval s tetou Miriam. Bylo pro nás připravené pohoštění – perník, jednohubky a šneci ze slaného těsta. Byla to mňamka. Zpátky jsme jeli v 11 hodin. Do stacionáře jsme přijeli na oběd. Výlet do dílen se mi líbil. ●

DOMINIK

za Dominika K. napsala Alena H.

Toto jméno není možné zapomenout a každý si ho také hned zapamatoval. Je mě totiž všude plno. Teta říká, že jsem snad naklonovaný, že není možné, abych tu byl pouze sám jediný. Nastoupil jsem v lednu a problémy s adaptační dobou se mě netýkaly. Vběhl jsem do stacionáře a všude to proběhl, všechno okoukl, všechno vyzkoušel. Zjistil jsem, že se mi tu opravdu moc líbí. Do svačiny pracuji v dětské skupince a prý jsem se i zklidnil. Na tu chvíli to zvládnou, ale po svačině je to trochu horší. Byl jsem dokonce už i v divadle a teta si mě moc chválila. Už se těším na další nové zážitky. ●

CUKRÁRNA*Kristýna D. s pomocí*

Nejvíce mi chutnal krtek. Byl s banánem a se šlehačkou. Taky jsme se fotili. Pak jsme šli do dílen my tři, já, Evička a Zuzka s tetou Miriam. A teta Martina šla ještě do krámu něco koupit. Potom, co jsme došli do dílen, jsem si sama udělala kafičko a měla jsem čaj a svačinu. ●

V TRUHLÁŘSKÉ DÍLNĚ*Pavel Š. s podporou*

Nejdřív jsme byli v truhlářské dílně. Byly tam kulaté pily. Viděli jsme řezání zajců. Rezali jsme pilou do dřeva. Šlo to dobře. Pak jsme jeli autobusem na výlet na zámek Kamenný dvůr. Viděli jsme tam sošky pánů a dam. Venku jsme si dali svačinu. Nejvíce se mi líbily kamenné sošky. ●

NÁVŠTĚVA KADEŘNIC V MATEŘIDOUŠCE*Zuzka V.*

V pondělí 19. 3. nás navštívily učnice z oboru kadeřnice při SŠŽ v Sokolově. Všechny nás pečlivě ostříhaly, učesaly a natočily. Prohlédly si také naše dílny a podívaly se jak, vyrábíme různé výrobky. Návštěva se nám moc líbila a budeme rádi, když k nám do dílen zase někdy přijdou. ●

PODĚKOVÁNÍ STUDENTŮM*Tereza P.*

Děkujeme všem učnicím a mistrovým za pěkné dopoledne a krásné účesy, od studentek z kadeřnické školy. Bylo to krásné zpestření, byl to den plný legrace a dobré nálady, do oken nám svítlo slunce. ●

JAK JSME OPÉKALI KLOBÁSKY

Vitek K. s tatkou

Mamka a babička měly narozeniny. Venku bylo pěkně a svítilo sluníčko. Seděli jsme na terase a opékali jsme první klobásky. Byly moc dobré. Celou zimu jsem se těšil, že vyndáme houpačku a já se zase budu moct houpat. Na houpačce jsem poslouchal Kabáty a zpíval na celé kolo. Moc pěkně jsem si to užil. Ve staciku je vše při starém. Mám to tam rád. V pondělí máme se Štěpíkem dílnu a v úterý vaříme. Tam se vždycky moc těším. Každý den odpoledne spolu pijeme kafičko. Teď

jsme byli v Sokolově v dílnách. To byl krásný výlet. ●

VÝLET DO SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÝCH DÍLEN V SOKOLOVĚ

za Vitka K. a Štěpána B. napsala Barbora K.

Hurááá, vyjeli jsme se podívat do nově otevřených dílen v Sokolově. Vyrázili jsme brzo ráno autobusem z místní zastávky. Celou cestu jsme pozorovali z okna krásy přírody, domy a když pan řidič zastavil na zastávce, kde nastupovali další cestující, horlivě jsme sledovali, jak se dveře otvírají a zase zavírají. Když jsme přijeli do Sokolova, hned jsme se vydali pěšky přes místní most, kterému se říká "Most lásky". Říká se prý tak proto, že zamilovaní lidé na něm uzamykají svou lásku. Potom jsme šli ještě kousek přes město a už jsme byli v cíli - v nových dílnách, kde na nás čekali dílenští kamarádi a kamarádky. Pečlivě a s velkou zvědavostí jsme si prohlídli, jak to uvnitř dílen vypadá, společně jsme si zazpívali plno známých písní, ochutnali dobroty z jejich kuchyně a odnesli si drobný dárek a nezapomenutelné vzpomínky. ●

VÝLET DO ZOO

Lenka Z. s tatkou

Vydařilo se nám počasí a tak jsme se domluvili s tetou a strejdou a rozjeli se do Plzně do ZOO. Nebylo tam moc lidí a tak jsme viděli všechna zvířátka. Lva, tygra, hodně opiček, krokodýly, žirafy, zebry, tučňáky, plameňáky, nosorožce. Toho jsem se moc bála protože byl obrovský a měl upilovaný roh, aby nikoho nezranil. Žirafy se procházely a navzájem se mazlily. Největší legrace byla s opičkami. Poskakovaly i mezi lidmi a já jsem si opatrně sáhla na ocásek. Chovaly se jak malé děti. Večer jsme plni dojmů uháněli domů.

Aby toho nebylo málo, jeli jsme druhý den do Německa na další výlet. Viděla jsem velikou přehradu v městečku Mulchtein. Byla tam i bezvadná bobová dráha, na které jsme se hned svezli. Jela jsem s tátou a teta s mámou za námi. Museli jsme i brzdit. Nahoru nás vytáhli. Byla dlouhá 450m. Pak jsme šli na dlouhou procházku a místy jsme viděli baráčky na Bublavě. Moc mě bolely nohy a tak jsme jeli domů na kafe. To byl můj jarní víkend. ●

Děkuji za pohlázení na duši.

Když se mi poštěstí a ocitnu se v dobře mně známých prostorách chodovské Mateřidoušky, vždy mě přivítají úsměvy. Úsměvy dětí, nejmenších, ale i těch dětí, dnes už „dospěláků“, z nichž mnohé znám od jejich prvních dětských krůčků. Stále mají v sobě cosi, co Vám projasní mysl, srdce i duši. Všichni, kteří do Mateřidoušky zavítáte, jste pozváni na besídku či na Den otevřených dveří, neváhejte a vstupte. Klienti Vám mají vždy co sdělit. Zážitků z různých akcí a výchovně-vzdělávacích činností mají přehršel. Jejich aktivity, i přes svůj těžký handicap, a vzájemné vztahy, můžeme jen obdivovat. Poznáte, že to dobré, zde převažuje a právě to je tím pohlázením na duši.

S díky Marie Sadilová

NÁVŠTĚVA DÍLEN

za Matěje P. napsala Martina P.

Moc jsem si přál jít se někdy podívat do dílen. Maminka se tedy domluvila s tetami na středu, kdy tam chodí i Liborek. Maminka musela upéct buchtu, abychom nešli „s prázdnou“, a vydali jsme se na cestu. S Liborkem jsme si spolu u stolu hráli, já jsem měl půjčené kostky a Liborek skládal hříbečky. Potom jsem dostal kafičko s buchtou a vrátil jsem se do stacionáře za mojí tetou Niki. ●

CVIČENÍ SE STUHOU

za Péťu P. napsala Nikol H.

Pravidelně ve stacionáři posilujeme své svaly a společně s ostatními kamarády cvičíme. Nedávno nám teta Věrka objednala dlouhé pestré stuhy. S takovou stuhou jsem cvičil poprvé v životě. To vám bylo tak krásné, když jsem s ní kýval nahoru a dolů, nebo jen tak točil. Stuha se kroutila, vlála do rytmu hudby a vytvářela takové obrazce, jaké jsem ještě nikdy neviděl. Jen ty ruce mě z toho malinko bolely. No ale jak říkají tety, posilování a cvičení je důležité, proto se už teď těším na další cvičení. ●

VÝLET DO SOKOLOVSKÉ DÍLNY

Pája a Lenka L. s pomocí

Do Sokolovské dílny jsme jeli linkovým autobusem. Dojeli jsme do Sokolova na autobusové nádraží. Pak jsme šli pěšky po mostě přes řeku Ohři, na kterém viselo hodně zámků. Dozvěděli jsme se, že je to "most lásky". Po cestě jsme se také vyfotili. Když jsme došli do dílen, tak jsme se nasvačili. Od kamarádů z dílny jsme dostali bábovku, kterou pro nás připravili. Pak jsme si šli prohlédnout dílny. Každý si tam vybral dáreček. My jsme dostali velikonoční vajíčko. S kamarády jsme se také fotili a společně si všichni zaspívali. Čas rychle utekl a my jsme museli odjet zpět. Tentokrát pro nás přijel objednaný autobus, který nás odvezl zpět do Chodova. ●

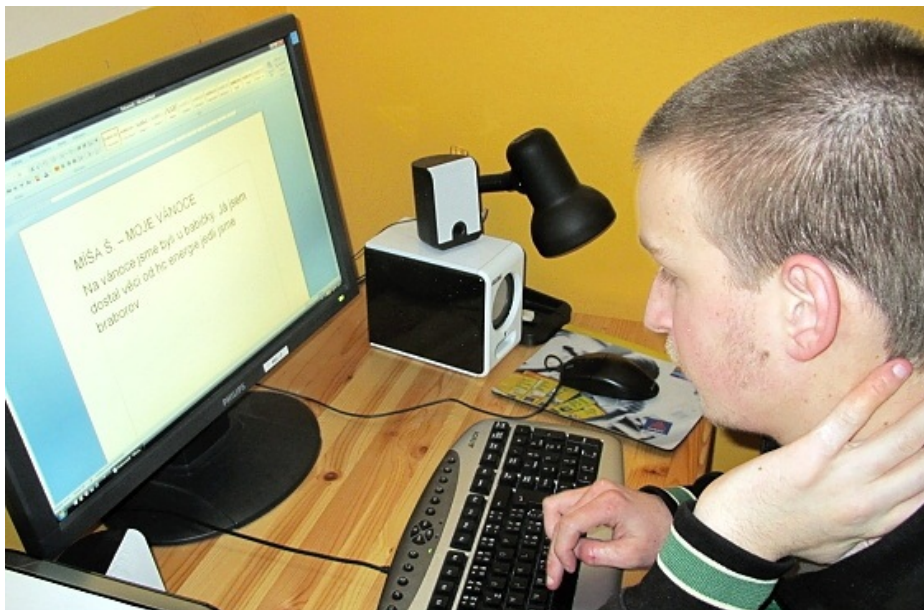

JAK VZNIKAJÍ ČLÁNKY DO POROZUMĚNÍ

Jistě vás, milí čtenáři, občas napadlo, jak že je to se vznikem článků, které čtete na stránkách Porozumění. Kdo je jejich skutečný autor a kdo vybral konkrétní téma. Porozumění se snaží nabídnout pohled na každodenní život klientů v Mateřídoušce. Na výběru konkrétních témat spolupracují klienti se zaměstnanci Mateřídoušky. Snahou je, aby se na vzniku každém článku vždy nějak podíleli klienti. Pod názvem článku je uveden skutečný autor. Je-li uvedeno pouze jméno autora, jedná se o samostatnou práci. Dovětek s podporou, uvedený za jménem autora znamená, že zaměstnanec pomáhal klientovi se stylizací textu případně s opravami drobných chyb, vlastní text klient psal převážně sám. Vznikl-li článek s pomocí, pak zaměstnanec pomáhal klientovi s výběrem tématu, se stylizací textu popřípadě i s psaním textu. Za některé klienty píšou články zaměstnanci Mateřídoušky. Jedná se buď o popis události, které se klienti zúčastnili nebo o zachycení autentického vyprávění klienta. Některé články také vznikají ve spolupráci s rodinami klientů.

V roce 2012 došlo k určitým změnám, které se týkají vydávání Porozumění. Nově byla ustavena redakční rada, ve které jsou zastoupena jednotlivá pracoviště denního centra. Porozumění bude od tohoto roku vycházet čtvrtletně. Rádi uvítáme nové nápady i nová témata, která by se mohla na těchto stránkách objevovat.

Za redakční radu Pavel Bráborec •

Za finanční podporu a dary děkujeme:

- ✧ manželům Henzlovým, Novotným a Kotousovým za finanční dar
- ✧ paní Slepíčkové za háčkované motýlky
- ✧ firmě TYLINGER s.r.o. za finanční dar
- ✧ firmě LINCOLN CZ, s.r.o. za finanční dar
- ✧ firmě KH-Cetto s.r.o. za finanční dar
- ✧ panu Beranovi za finanční výtěžek z rockového koncertu

Denní centrum Mateřídouška finančně podporují:

časopis **POROZUMĚNÍ** vydává **Denní centrum Mateřídouška, o.p.s.**
 Školní 737, 357 35 Chodov, info@opschodov.cz, www.opschodov.cz
 Redakční rada: Bráborec P., Bráborcová V., Davidková L., Šťastná S.,
 Hoffmannová V. Náklad: 120 ks Není určeno ke komerčnímu využití. **ZDARMA!**